

[Hans Rasmussen.]

tro, at der alligevel her er et Forhold, der trænger til Ændring.

Jeg er blevet bekendt med en Blanket, som man, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, i Fængslerne i de større Byer, f. Eks. her i København, overleverer til de Fanger, der bliver puttet i Varetægtsfængsel, en Blanket, hvis ene Del kan benyttes af Fangen til at skrive et Brev paa; men man forkynder de paagældende, i samme Øjeblik de sættes ind, at de har Lov at skrive et Brev straks efter Indsættelsen og derefter et Brev hver syvende Dag.

Det forekommer mig, at det er en ganske urimelig Fremgangsmaade overfor Varetægtsfanger. Saa længe de ikke er overbevist om at have begaaet noget lovstridigt, bør det offentlige ikke i sit Forhold overfor dem være saa streng, at man i nogen Maade generer dem i deres Adgang til at komme i Forbindelse med de Mennesker, de driver Forretning med eller paa anden Maade er interesserede i, naar der ikke derved sker noget som helst, der krænker det, som maa være Politiets og Myndighedernes Opgave med Hensyn til en Sags Opklaring.

Jeg tillader mig at berøre dette Spørgsmaal overfor den højtærede Minister og beder om hans Medvirken til de Bestræbelser, som jeg vil forsøge at sætte i Værk indenfor Udvalget med Henblik paa en Mildnelse af de Bestemmelser, jeg her har tilladt mig at nævne.

Endvidere vil jeg gerne sige blot et Par Ord om Nævningedomstolen, der blev omtalt ganske kort i Dag af de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Spørgsmaal, idet jeg er paa det rene med, at hvis man rører alt for stærkt ved det, vil det give Anledning til en Strid, der antagelig vil kunne vare i flere Dage, og det kan være Tvivl underkastet, om en saadan omfattende Strid vil være til nogen praktisk Nytte.

Men naar det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa dette Spørgsmaal og bl. a. i Forbindelse med det, han i øvrigt sagde, anførte, at efter hans Opfattelse har Kendelser i den sidste Tid fra Nævningedomstolen bidraget til at svække Retsbevidstheden, vil jeg overfor dette have Lov at sige, at jeg tror, det ærede Medlem her gør sig skyldig i en betydelig Overdrivelse.

Jeg har nok lagt Mærke til, at der har været rejst Kritik mod Afgørelser af Nævningedomstolen i den sidste Tid, men vil man ind paa at fremsætte Bemærkninger

om formentlig afvigende Afgørelser i Sager af nogenlunde samme Karakter, er det et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa skulde ind paa at kritisere Retsformandens Optræden ved de paagældende Lejligheder. Saa vidt jeg har kunnet skønne af den Omtale og de Referater, der er fremkommet efter Behandlingen af de paagældende Sager, ser det ud, som om Retsformanden ved et Par Lejligheder er optraadt paa en Maade, der ikke er forudsat i Retsplejeloven. Det ser for mig ud, som om Retsformanden i Stedet for at give den Belæring, som Loven forudsætter han skal give Nævningerne, før de trækker sig tilbage, har givet sig til at holde en Anklagetale og næsten truende har sagt til Nævningerne: Her er ikke noget at tage fejl af, saadan og saadan skal man bære sig ad i en Sag af den Natur, der her er Tale om. Hvis det er Tilfældet, forekommer det mig, at der kan være god Grund til at sige et Par Ord ogsaa om Retsformandens Stilling.

Jeg tror ikke, der er noget virkeligt at kritisere Nævningedomstolen for, og i hvert Fald vil jeg protestere mod, at de Kendelser, der er afsagt, skulde være egnede til at svække Retsbevidstheden. Det ærede Medlem Hr. Pürschel anførte i sin Tale, at han havde haft Lejlighed til at tale i Studentersamfundet om Nævningedomstolen og dens Virksomhed. Jeg har læst Referater af det ærede Medlems Tale ved den Lejlighed, og forudsat at disse Referater er rigtige, tror jeg, der er Grund til at beklage det ærede Medlems Foredrag paa dette Møde, thi jeg skønner ikke rettere end, at det ærede Medlem dér har gjort sig skyldig i betydelige Overdrivelser, og det er kun egnet til at svække den Respekt, som jeg ønsker man maa have for Nævningedomstolen.

Jeg tror for øvrigt ikke, det vil lykkes dem, der kritiserer denne Institution, at føre deres Kritik saa vidt, at der for Alvor bliver Fare for selve Institutionen; jeg ønsker den bevaret, og jeg føler mig overbevist om, at den kommer man ikke mere bort fra her i Danmark. Jeg vil gerne føje til, at ogsaa for yderligere at sikre Nævningeinstitutionen kunde jeg ønske, at vi snarest muligt kunde faa gennemført en ny Straffelov, thi det er min Opfattelse, at det vilde bevirke, at der blev et snævrere Omraade at føre Kritik paa.

Endelig vil jeg gerne til allersidst sige et Par Ord om Lovforslagets Bestemmelser om den videre Ramme for Strafudmåling. Det er betydelig Udvidelse, der her finder Sted. Jeg skønner, at det er rigtigt, at vi